

30 Δεκεμβρίου 1993

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΕΛΛΑ ΙΩΝΑ,

Αιτήτρια,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 363/91)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Άρθρο 35(4) του
περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Απαιτείται αιτιολο-
γία των συστάσεων — Απλή αναφορά στα τρία θεσμοθετημένα κρι-
τήρια, δεν αποτελεί αιτιολογία.

5

Προσβάλλοντας την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη
θέση Αδελφής/Ανώτερου Νοσοκόμου, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπη-
ρεσίες Δημοσίας Υγείας αντί της ίδιας, η αιτήτρια ισχυρίστηκε πως
οι συστάσεις του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών
10 Δημοσίας Υγείας υπέρ των ενδιαφερομένων μερών, ήταν ανατιο-
λόγητες, κατά παράβαση του Αρθρου 35(4) του περί Δημοσίας Υπη-
ρεσίας Νόμου (Ν.1/90).

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
15 αποφάσισε ότι:

15

Η πρόνοια του Αρθρου 35(4) του Νόμου 1/90, επιβάλλει ρητά
την υποχρέωση στο Διευθυντή του Τμήματος στο οποίο ανήκει η κε-
νή θέση, να αιτιολογήσει με τη δέουσα επάρκεια τη σύστασή του και
20 ότι η απλή αναφορά στο περιεχόμενο της σύστασης στα τρία νομο-
θετημένα κριτήρια - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - όπως συμβαίνει
με την παρούσα επίδικη σύσταση, δεν καθιστά τη σύσταση "αιτιο-
λογημένη" μέσα στην έννοια του Αρθρου 35(4) του Νόμου.

20

25

Η έλλειψη της απαραίτητης αιτιολογίας, καθιστά την επίδικη

σύσταση παράνομη και άκυρη. Η ακυρότητα αυτή συμπαράσχει σε ακυρότητα και την τελική πράξη της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα. 5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Παντελάκη και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686, 10

Ιωνά ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2900.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκαν, στη θέση Αδελφής/Ανώτερου Νοσοκόμου, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί της αιτήτριας. 15

Ι. Νικολάου, για την Αιτήτρια. 20

Ρ. Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 2, 6, 8 και 9, 25

Η. Παπανδρέου, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 4 και 7,

Καμιά εμφάνιση για τα Ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 3, 5 και 10. 30

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Η προσφυγή αυτή στρέφεται εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (εφεξής η "Επιτροπή"), με την οποία προάχθηκαν από 15/1/1991, στη θέση Αδελφής/Ανώτερου Νοσοκόμου, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, τα Ενδιαφερόμενα Μέρη αντί της Αιτήτριας. Η επίδικη απόφαση λήφθηκε από την Επιτροπή στις 23/11/1990 και δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 8/2/1991. 35

Η θέση Αδελφής/Ανώτερου Νοσοκόμου, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας είναι θέση προαγωγής. Η προσφυγή, όταν καταχωρήθηκε, στρεφόταν εναντίον της προαγωγής των ακόλουθων 10 Ενδιαφερομένων Μερών: 1. Μαρία Παπαβασιλείου 40

2. Δήμητρα Σοφοκλέους 3. Ανδριανή Χαραλαμπίδου 4. Ανθούλλα Χαραλαμπίδου 5. Παναγιώτα Παπαϊωάννου 6. Βασούλλα Σωφρονίου 7. Ζωή Σωτηρίου 8. Παναγιώτα Δημητρίου 9. Μαρία Ζορπίδου 10. Αργυρούλλα Βασιλείου.

5

Στις 5/10/1993 η Αιτήτρια εγκατέλειψε την προσφυγή της στο βαθμό που αφορά την προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους αρ. 1. Η διαδικασία προχώρησε όσον αφορά τα υπόλοιπα εννέα Ενδιαφερόμενα Μέρη με αρ. 2-10 συμπεριλαμβανομένων. Ξεχωριστά από τα εν λόγω Μέρη, με αριθμό 2, 4, 6, 7, 8, και 9, εμφανίστηκαν μέσω των δικηγόρων τους και έλαβαν ενεργό μέρος στη διαδικασία. Τα υπόλοιπα τρία Μέρη, με αριθμό 3, 5 και 10, δεν έχουν ποτέ εμφανιστεί και δε συμμετείχαν στη διαδικασία.

10

15

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Υγείας, με επιστολή του στον Πρόεδρο της Επιτροπής, ημερομηνίας 22/5/1990, ζήτησε την πλήρωση των επίδικων κενών θέσεων. Η ως άνω ημερομηνία σηματοδοτεί και την έναρξη της διαδικασίας για την πλήρωση των θέσεων και ταυτόχρονα καθορίζει ότι το δίκαιο που διέπει τη διαδικασία αυτή είναι ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος του 1990 (Νόμος αρ. 1/90) που τέθηκε σε ισχύ τέσσερις περίπου μήνες προηγουμένως, δηλαδή στις 27/1/1990. Το γεγονός αυτό ενέχει ιδιαίτερη σημασία στην παρούσα υπόθεση, εν όψει του επίδικου θέματος που έχει εγερθεί αναφορικά με την επάρκεια της αιτιολογίας των συστάσεων του κ. Γεωργίου Μαλλιώτη, Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, υπέρ των Ενδιαφερομένων Μερών, οι οποίες λήφθηκαν, ομολογουμένως, υπόψη από την Επιτροπή κατά τη διενέργεια των επίδικων προαγωγών, και εν όψει της νέας αντιμετώπισης του θέματος, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 35(4)* του Νόμου αρ. 1/90, σε σύγκριση με εκείνη του αντίστοιχου άρθρου 44(3) των καταργηθέντων περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1967 έως 1987.

20

25

30

35

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος της Αιτήτριας πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι οι επίδικες συστάσεις του εν λόγω Διευθυντή δεν είναι "αιτιολογημένες", κατά παράβαση της πρόνοιας του πιο πάνω άρθρου 35(4) και ότι, αυτές πρέπει να ακυρωθούν για τον αποκλειστικό αυτό λόγο.

40

* 35(4) Κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων, αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση και την εντύπωση την οποία η Επιτροπή αποκόμισε για τους υποψηφίους κατά την προφορική εξέταση, αν αυτή έγινε.

Ο Διευθυντής του Τμήματος είχε προβεί στις συστάσεις του ενόπιον της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 35(4), στις 23/11/1990. Στο σχετικό πρακτικό αναφέρονται επί του προκειμένου τα εξής:

"Λαμβάνοντας υπόψη τα τρία νόμιμα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - συστήνει για προαγωγή τις (ακολουθούν τα ονόματα των Ενδιαφερομένων Μερών)" 5

Σε μια σειρά πρόσφατων αποφάσεών μου σε προσφυγές στις οποίες είχε προβληθεί λόγος ακύρωσης προαγωγών στη Δημόσια Υπηρεσία, παρόμοιος με τον επίδικο ισχυρισμό της παρούσας Αιτήτριας, είχα εκφράσει την άποψη ότι, σε αντίθεση με την άποψη που υιοθέτησε η νομολογία μας με βάση την αντίστοιχη πρόνοια του άρθρου 44(3) του καταργηθέντα Νόμου αρ. 33/67, η πρόνοια του άρθρου 35(4) του Νόμου αρ. 1/90 επιβάλλει ρητά την υποχρέωση στο Διευθυντή του Τμήματος στο οποίο ανήκει η κενή θέση να αιτιολογήσει με τη δέουσα επάρκεια τη σύστασή του και ότι η απλή αναφορά στο περιεχόμενο της σύστασης στα τρία νομοθετημένα κριτήρια - αξία, προσόντα, αρχαιότητα όπως συμβαίνει με την παρούσα επίδικη σύσταση, δεν καθιστά τη σύσταση "αιτιολογημένη" μέσα στην έννοια του άρθρου 35(4) του Νόμου. 10 15 20

Η έλλειψη της απαραίτητης αιτιολογίας καθιστά την επίδικη σύσταση παράνομη και άκυρη. Η ακυρότητα αυτή συμπαράσχει σε ακυρότητα και την τελική πράξη της προαγωγής των Ενδιαφερομένων Μερών. Εκτεταμένη αναφορά στην προσέγγισή μου στο επίδικο αυτό θέμα περιέχεται στις αποφάσεις μου στις υποθέσεις *Αίγλη Παντελάκη και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1686 και *Στέλλα Ιωνά ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2900, στις οποίες γίνεται αναφορά και σε αριθμό άλλων αποφάσεων. Δε νομίζω ότι θα εξυπηρετηθεί οποιοσδήποτε χρήσιμος σκοπός αν επαναλάβω όσα έχω επί του προκειμένου αναφέρει στις πιο πάνω υποθέσεις. 25 30

Για το μοναδικό λόγο που έχω επεξηγήσει πιο πάνω, η προσφυγή επιτυγχάνει και η προαγωγή των Ενδιαφερομένων Μερών αρ. 2-10, που κατονομάζονται στην προσφυγή και στο κείμενο της απόφασής μου, κυρήσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα. 35

Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα. 40

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.